

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 22 czerwca 2020 r.

Druk nr 152

**KOMISJA KULTURY
I ŚRODKÓW PRZEKAZU**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 76 ust. 1 Regulaminu Senatu Komisja Kultury i Środków Przekazu wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniona jest pani senator Barbara Zdrojewska.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Komisji
Kultury i Środków Przekazu
(-) Barbara Zdrojewska

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów
Narodowych**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych.

Jednocześnie upoważnia panią senator Barbarę Zdrojewską do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

U S T A W A

z dnia

o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych¹⁾

Art. 1. Traci moc ustawa z dnia 22 czerwca 2016 r. o Radzie Mediów Narodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 929).

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 uchyla się pkt 7a;
- 2) w art. 21 w ust. 1 uchyla się pkt 17a.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805 i 1655) w art. 27 w ust. 3, w art. 28 w ust. 1e, w art. 28a w ust. 1 i 4, w art. 29 w ust. 1a i 1b, w art. 30 w ust. 3 i 5 oraz w art. 32 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Rada Mediów Narodowych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Krajowa Rada”.

Art. 4. W ustawie z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1595) w art. 4 w ust. 7a, w art. 6 w ust. 1, w art. 7 w ust. 5, w art. 8 w ust. 2, w art. 9 w ust. 1 i w art. 10 w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Rada Mediów Narodowych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji”.

Art. 5. Znosi się Radę Mediów Narodowych.

Art. 6. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Szef Kancelarii Sejmu przekaze Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji dokumentację dotyczącą spraw prowadzonych przez Radę Mediów Narodowych.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji i ustawę z dnia 31 lipca 1997 r. o Polskiej Agencji Prasowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978 i 2020.

Art. 7. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powoła członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Z dniem powołania członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji, o którym mowa w ust. 1 wygasają funkcje członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji powołanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1.

Celem projektu jest przywrócenie konstytucyjnych kompetencji Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji - jako organu stojącego na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji - w zakresie jej wpływu na obsadę zarządu i rady nadzorczej spółek publicznej radiofonii i telewizji oraz na treść statutu tych spółek.

Projekt dostosowuje system prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 grudnia 2016 r. (sygn. akt K 13/16). Jego sentencja została ogłoszona 29 grudnia 2016 r. w Dz. U. poz. 2210, a pełna treść wraz z uzasadnieniem w OTK ZU A, poz. 101.

2.

2.1. TK orzekł, że przepisy ustawy z dnia 30 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2016 r. poz. 25 i 929) w zakresie, w jakim • wyłączają udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w procedurze powoływania i odwoływania członków zarządu i rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji, • uchylają przesłanki odwołania takich osób, • uchylają przepis przewidujący, że zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady - są niezgodne z art. 213 ust. 1 w związku z art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji.

2.2. Ustawą z 2015 r. m.in.: • przeniesiono kompetencję do powoływania i odwoływania członków zarządu i członków rady nadzorczej spółki z KRRiT na ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (zmiana art. 27 ust. 2 i art. 28 ust. 1), • usunięto ograniczenia odwoływania członka zarządu i członka rady nadzorczej spółki (uchylenie art. 27 ust. 6 i art. 28 ust. 1d), • usunięto wymóg zgody KRRiT na zmianę statutu spółki (uchylenie art. 29 ust. 3).

2.3. Przepis art. 213 ust. 1 Konstytucji stanowi, że **Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji**. Natomiast „[w]ynikająca z art. 14 Konstytucji **wolność prasy i innych środków społecznego przekazu** ma charakter zasady ustrojowej i gwarancji instytucjonalnej. Wyraża nakaz respektowania przez państwo autonomicznego charakteru tej sfery życia społecznego. Nakaz ten ma ścisły związek z obowiązywaniem zasady **państwa**

demokratycznego, które może funkcjonować i rozwijać się wyłącznie z zachowaniem pluralizmu poglądów oraz realnej możliwości ich prezentowania w przestrzeni publicznej”. Z kolei „[k]onstytucyjna gwarancja wolności środków społecznego przekazu wiąże się ściśle z przysługującymi jednostce gwarancjami **wolności wyrażania poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji**, których źródłem jest art. 54 Konstytucji”.

TK podkreślił, że „**wolność informacyjna nie ogranicza się do informacji i poglądów odbieranych jako przychylne albo postrzeganych jako obojętne**. Obejmuje rozpowszechnianie informacji i idei dotyczących wszystkich spraw będących przedmiotem publicznego zainteresowania i mających publiczne znaczenie. Pozostaje to bowiem w ścisłym związku z prawem opinii publicznej do otrzymywania informacji”.

„Przekonanie o tym, że demokratyczne państwo prawne nie może prawidłowo funkcjonować bez urzeczywistnienia w przestrzeni publicznej wolności słowa i prawa do informacji, znalazło swój konkretny wyraz m.in. w takim ukształtowaniu systemu konstytucyjnych organów państwa, w ramach którego działa KRRiT. Istnienie tego wyodrębnionego organu ochrony prawa jest, z jednej strony, podstawową instytucjonalną gwarancją wolności słowa, prawa do informacji oraz zapewnienia interesu publicznego w radiofonii i telewizji, z drugiej zaś wyznacza ustawodawcy określony konstytucyjnie model organizacji mediów, w tym mediów publicznych. W ten sposób już na poziomie konstytucyjnym przesądono o konieczności takiego ustanowienia przez ustawodawcę zasad i określenia trybu działania KRRiT (art. 215 Konstytucji), aby organ ten mógł efektywnie realizować zadania wskazane w art. 213 ust. 1 Konstytucji”.

2.4.1. KRRiT wykonuje „zadania przynależne co do swej istoty władzy wykonawczej, z wyraźnej woli ustrojodawcy, wydzielone spod kompetencji Rady Ministrów (...). Rola KRRiT wiąże się zatem z wyznaczaniem odpowiednich reguł prezentowania swoich programów przez nadawców, ale oprócz tego obejmuje również wpływanie na treść proponowanego przekazu”. „[Z]adania KRRiT wyznaczają jej miejsce w systemie organów państwowych w taki sposób, aby mogła ona zachować charakter organu niezależnego. Znajduje to wyraz m.in. w uregulowaniach konstytucyjnych i ustawowych dotyczących powoływania i odwoływania członków KRRiT oraz powoływania jej przewodniczącego”.

„Kształtowanie ustawowego modelu funkcjonowania radiofonii i telewizji nie może abstrahować od treści unormowań konstytucyjnych dotyczących KRRiT. W tym wymiarze

należy podkreślić, że Konstytucja nie tylko wyodrębniła i nazwała zadania, które należy realizować w sferze radiofonii i telewizji, ale jednocześnie powierzyła ich wykonywanie konkretnemu organowi państwa, jakim jest KRRiT. Ustawodawca nie może zatem pozbawić KRRiT kompetencji służących bezpośrednio wykonaniu zadań wskazanych w art. 213 ust. 1 Konstytucji. Przyznając określone kompetencje, musi także uwzględnić, czy staną się one skutecznym instrumentem realizacji konstytucyjnych zadań KRRiT”. „[E]wentualne **rozproszenie kompetencji w tym zakresie oraz przypisanie ich różnym podmiotom wykreowanym przez ustawodawcę nie może ostatecznie podważać ustrojowej pozycji KRRiT**, której podstawę wyznaczają unormowania o randze konstytucyjnej. Zarówno niedopuszczalne byłoby całkowite pozbawienie KRRiT skutecznych instrumentów pozwalających na wykonywanie jej konstytucyjnych zadań, jak i **nie można wykreować modelu, w którym KRRiT pozostawia się tylko pewne kompetencje, ale rozstrzygnięcie o zasadniczych sprawach związanych z funkcjonowaniem radiofonii i telewizji przekazane zostanie innym organom państwa**, mającym w tym zakresie kompetencje rozstrzygające. (...) [T]o **KRRiT ma mieć pozycję dominującą w ramach ukształtowanego przez ustawodawcę modelu funkcjonowania radiofonii i telewizji**”.

Zdaniem TK „realizacja [funkcji konstytucyjnych KRRiT] ma być (...) jedną z gwarancji poszanowania zasady wolności środków społecznego przekazu oraz przysługującego jednostkom prawa do informacji. (...) [R]ola strażnika konstytucyjnych wartości wyrażonych w art. 213 ust. 1 w związku z art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji wymaga stworzenia efektywnego mechanizmu wpływania KRRiT na funkcjonowanie publicznej radiofonii i telewizji. (...). Ustawodawca ma bowiem stworzyć strukturę organizacyjną mediów publicznych, w ramach której KRRiT będzie mogła realizować przypisaną jej funkcję konstytucyjną z zachowaniem instytucjonalnej niezależności od Rady Ministrów”.

2.4.2. Kwestionowana „zmiana polegała na **zastąpieniu dotychczasowego modelu powoływania i odwoływania członków zarządu spółek publicznej radiofonii i telewizji przez KRRiT** na wniosek rady nadzorczej lub walnego zgromadzenia nowym modelem powoływania i odwoływania członków tego organu przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa”. Zmiana „wyłączyła udział KRRiT w powoływaniu i odwoływaniu członków tych organów. To znaczy, że konstytucyjny organ państwa, mający stać na straży m.in. interesu publicznego w radiofonii i telewizji, został całkowicie pozbawiony wpływu na obsadę personalną organów kierujących działalnością spółek publicznej radiofonii i telewizji.

Takie działanie ustawodawcy uznane zostało za niezgodne z art. 213 ust. 1 w związku z art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji”. **Choć w przeszłości różnie określano udział KRRiT w powoływaniu zarządów spółek, to dotychczas nigdy nie doszło całkowitego wyłączenia KRRiT z tej procedury.**

„Trybunał podkreśla, że wybór struktury organizacyjnej, w jakiej funkcjonować mają media publiczne, należy do ustawodawcy. (...) [P]owinien [on] jednocześnie przewidzieć odpowiednie kompetencje KRRiT umożliwiające kontrolę sposobu funkcjonowania takich podmiotów w tej sferze, jaka dotyczy zadań powierzonych KRRiT w art. 213 ust. 1 Konstytucji. (...) [E]fektywne wykonywanie tych zadań wymaga wprowadzenia rozwiązań, które w odpowiedni sposób zapewnią wpływ KRRiT na działalność podmiotów w sferze mediów publicznych. (...) KRRiT nie jest podmiotem odpowiedzialnym za bieżącą działalność takich spółek. (...). Na tym tle włączenie KRRiT w procedurę powoływania i odwoływania organów spółek publicznej radiofonii i telewizji jest formą, w jakiej KRRiT może wpływać na kierunek działania takich spółek. Całkowite wyłączenie tego mechanizmu sprawia, że brak jest jakiegokolwiek powiązania między sferą funkcjonowania spółek publicznej radiofonii i telewizji a funkcjami KRRiT, wynikającymi z wykonywania zadań określonych w Konstytucji”.

„Oprócz pozostawienia KRRiT poza procedurą obsady personalnej członków zarządów, ustawodawca zdecydował się również na **uchylenie przesłanek odwołania takich osób**”. Uchylony został przepis przewidujący, że odwołanie członka zarządu może nastąpić w sytuacji skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe; działania na szkodę spółki bądź zaistnienia okoliczności trwale uniemożliwiających sprawowanie funkcji. Zmiana ta „znacznie poszerzyła możliwości odwoływania takich osób z pełnionej funkcji. Jednocześnie należy pamiętać, że uprawnienia w tym zakresie (...) zostały odebrane KRRiT. Istotą zmiany wynikającej z ustawy nowelizującej było więc nie tylko pozbawienie konstytucyjnego organu państwa ewentualnej styczności z procedurą obsadzania zarządów spółek medialnych, ale także odebranie KRRiT wpływu na sytuację, w której inny podmiot uzna potrzebę dokonania zmian personalnych w zarządzie takiej spółki. W ten sposób KRRiT została całkowicie umiejscowiona poza sferą rozstrzygania o tym, kto i jak długo będzie członkiem zarządu spółek (...). To zaś wyklucza możliwość efektywnego wykonywania zadań przypisanych KRRiT w Konstytucji”.

„Ocena zgodności przepisów zmieniających **procedurę obsadzania rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji** (...) została przeprowadzona przez Trybunał w sposób analogiczny do badanych uprzednio unormowań dotyczących zarządów takich spółek (...). Pozostawienie KRRiT całkowicie poza sferą decydowania o składzie personalnym zarządu, i rady nadzorczej w spółce publicznej radiofonii i telewizji sprawia, że konstytucyjny organ państwa pozbawiony jest podstawowego mechanizmu oddziaływania na kierunek oraz sposób działania takich podmiotów”.

Z kolei uchylony przepis art. 29 ust. 3 przewidywał, że zmiana statutu spółki publicznej radiofonii i telewizji wymagała uprzedniej zgody KRRiT. „Przedmiotem wypowiedzi TK było tu „wyłącznie to, czy ustawodawca mógł pozbawić pewnych kompetencji KRRiT”.

W ocenie TK, „rola podmiotu pełniącego określoną w Konstytucji funkcję strażnika interesu publicznego w radiofonii i telewizji wymaga, aby KRRiT miała możliwość efektywnego oddziaływania na funkcjonowanie mediów publicznych. Pogląd ten wynika z przekonania, że nie można sprawować funkcji organu ochrony i kontroli prawa, (...) bez istnienia odpowiednich kompetencji, które nie tylko koncentrować się będą na realizacji zadań kontrolnych, ale także umożliwią danemu organowi podejmowanie działań zmierzających do osiągnięcia konstytucyjnie określonych celów. (...). Trybunał zaznaczał już, że przyjęcie takiej formy organizacyjnej wynika z rozstrzygnięcia ustawodawcy. Niemniej skoro ustawodawca wprowadził akurat taki model działania spółek publicznej radiofonii i telewizji, to nie może pozostawić KRRiT całkowicie poza organizacyjną sferą związaną z ich funkcjonowaniem. (...) Taki sam pogląd odnosi obecnie do działań podejmowanych przez walne zgromadzenie spółki. To znaczy, że całkowite pozbawienie KRRiT wpływu na decyzje tego organu dotyczące zmian w statucie, pozostawia sferę organizacyjną spółki całkowicie poza kontrolą konstytucyjnego organu państwa mającego pełnić rolę strażnika m.in. interesu publicznego w radiofonii i telewizji. W odniesieniu do jednoosobowych spółek akcyjnych Skarbu Państwa, a w takiej formie działają spółki publicznej radiofonii i telewizji, oznacza to jednocześnie wyłączenie KRRiT z oceny rozstrzygnięć dotyczących statutu, podejmowanych przez jedynego akcjonariusza reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa (...). W aspekcie instytucjonalnym oznacza zatem, że działania podejmowane przez ministra w związku ze zmianami statutowymi nie podlegają kontroli konstytucyjnego organu państwa niezależnego

od rządu, a przy tym umocowanego do wykonywania funkcji, o których mowa w art. 213 ust. 1 Konstytucji.

(...) Wykreowanie nowego organu władzy publicznej i przekazanie mu pewnych kompetencji w sferze radiofonii i telewizji nie znosi bowiem obowiązku wprowadzenia przez ustawodawcę instrumentów umożliwiających wykonywanie przez KRRiT jej konstytucyjnie określonych funkcji. Trybunał stwierdza, że z chwilą wejścia w życie art. 1 pkt 4 ustawy nowelizującej KRRiT pozbawiona została takich instrumentów prawnych w odniesieniu do kształtowania treści statutu spółek publicznej radiofonii i telewizji”.

2.5. Zdaniem TK „Konstytucja nie rozstrzyga kategorycznie o formach, w jakich KRRiT realizować ma zadanie określone w jej art. 213 ust. 1. KRRiT powinna brać udział w procedurze służącej wyłanianiu składu personalnego organów kierujących działalnością spółek publicznej radiofonii i telewizji. To jednak, czy ta procedura będzie miała charakter konkursowy, czy też zostanie ukształtowana w inny sposób, zapewniający obsadę organów spółek osobami spełniającymi odpowiednie standardy merytoryczne i etyczne, należy do rozstrzygnięcia ustawodawcy”. TK stwierdził, że „[w]skutek wyroku ustawodawca powinien (...) podjąć niezwłoczne działania, które doprowadzą do osiągnięcia stanu zgodności z Konstytucją. **Do zadań ustawodawcy należy przywrócenie decydującej roli KRRiT w ramach zarządzania mediami publicznymi**”.

3.

3.1. Ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o Radzie Mediów Narodowych, przeniesiono uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na nowoutworzony organ administracji publicznej - Radę Mediów Narodowych. Obecny stan prawny jednak nie zmienia zapatrywań TK. **TK nie oceniał bowiem tego czy omawiane uprawnienia są wykonywane przez ministra czy przez Radę Mediów Narodowych, lecz to czy właściwy udział w wykonywaniu tych kompetencji posiada KRRiT, jako organ przez ustrojodawcę do tego wyznaczony.**

3.2. Przepisy ustawy przenoszą zadania odebrane ustawą z 2015 r. Krajowej Radzie i przeniesione na ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, a następnie na pozakonstytucyjny organ - Radę Mediów Narodowych, z powrotem na Krajową Radę. Znosi się też Radę Mediów Narodowych. Po przeniesieniu zadań na Krajową Radę, Rada Mediów

Narodowych, jako organ bez kompetencji, staje się zbędna. Ponieważ Rada Mediów Narodowych nie posiadała własnego aparatu obsługi - pracowników (była obsługiwana przez pracowników Kancelarii Sejmu), brak konieczności regulowania losów aparatu obsługi.

4.

Projektowana ustawa nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Tytuł projektu: <i>Ustawa o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych</i>	Data sporządzenia: 19 czerwca 2020 r.
Przedstawiciel wnioskodawcy: Senator Barbara Zdrojewska	Źródło: komisja senacka
Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Marek Jarentowski, ekspert ds. legislacji, tel. 22 694 9338 Marian Fałek, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9082	Nr druku: 152

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 grudnia 2016 r. (sygn. akt. K 13/16) orzekł, że przepisy *ustawy z dnia 30 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji* (Dz. U. z 2016 r. poz. 25 i 929) w zakresie:

- w jakim wyłączają udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w procedurze powoływania i odwoływania członków zarządu i rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji,
- uchylają przesłanki odwołania członków zarządu i rad nadzorczych spółek publicznej radiofonii i telewizji,
- uchylają przepis przewidujący, że zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady

są niezgodne z art. 213 ust. 1 w związku z art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji.

Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego „realizacja funkcji konstytucyjnych Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ma być jedną z gwarancji poszanowania zasady wolności środków społecznego przekazu oraz przysługującego jednostkom prawa do informacji”. Ponadto zdaniem Trybunału Konstytucyjnego „Do zadań ustawodawcy należy przywrócenie decydującej roli Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w ramach zarządzania mediami publicznymi”. W związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego zachodzi konieczność dostosowania systemu prawa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

W celu dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego proponuje się projekt *ustawa o uchyleniu ustawy o Radzie Mediów Narodowych*, w którym:

- znosi się Radę Mediów Narodowych,
- reguluje zagadnienia organizacyjne związane z przekazaniem przez Szefa Kancelarii Sejmu dokumentacji dotyczącej spraw prowadzonych przez Radę Mediów Narodowych,
- wyznacza się termin, w którym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powoła członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji i nastąpi wygaśnięcie funkcji członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji powołanych przed wejściem w życie przedmiotowej ustawy.

Oczekuje się, że efektem wejścia w życie przedmiotowej ustawy będzie dostosowanie systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Projektowana ustawa przywróci konstytucyjne kompetencje Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji w zakresie jej wpływu na obsadę zarządu i rady nadzorczej spółek publicznej radiofonii i telewizji oraz na treść statutu tych spółek.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie zachodzi konieczność dokonania analizy rozwiązań przyjętych w tym obszarze, w innych krajach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Rada Mediów Narodowych			znosi się
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji			powołanie członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy
członkowie rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji			z dniem powołania członków rad nadzorczych i zarządów jednostek publicznej radiofonii i telewizji przez Krajową

powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy			Radę Radiofonii i Telewizji wygasają ich funkcje
Szef Kancelarii Sejmu			obowiązek przekazania Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji dokumentacji dotyczącej spraw prowadzonych przez Radę Mediów Narodowych w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy
Kancelaria Sejmu			brak zadania polegającego na obsłudze administracyjno – organizacyjnej Rady Mediów Narodowych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1	-1,1
Saldo ogółem	0	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	11

Źródła finansowania																					
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Zniesienie funkcjonowania Rady Mediów Narodowych spowoduje zmniejszenie wydatków budżetu państwa prawdopodobnie w wysokości ok. 1,1 [mln zł/rok]. Z dokumentu „<i>Informacja o działalności Rady Mediów Narodowych w 2019 r.</i>” wynika, że w takiej wysokości były poniesione wydatki na funkcjonowanie tego organu administracji publicznej w 2019 r.</p> <p style="text-align: center;">Tabela nr 1. Wydatki budżetowe Rady Mediów Narodowych w 2019 r.</p> <table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>rodzaj wydatków</th> <th>kwota [tys. zł]</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>wynagrodzenia członków RMN wraz z pochodnymi</td> <td>374,0</td> </tr> <tr> <td>materiały i wyposażenie</td> <td>2,4</td> </tr> <tr> <td>ogłoszenia</td> <td>12,5</td> </tr> <tr> <td>usługi pozostałe</td> <td>9,5</td> </tr> <tr> <td>wynagrodzenia pracowników wraz z pochodnymi</td> <td>325,8</td> </tr> <tr> <td>podróże służbowe krajowe</td> <td>8,4</td> </tr> <tr> <td>wynagrodzenia bezosobowe</td> <td>156,0</td> </tr> <tr> <td>czynsz za powierzchnię biurową</td> <td>207,7</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">łącznie</td> <td style="text-align: center;">1 096,3</td> </tr> </tbody> </table> <p style="text-align: center;"><small>Źródło: „<i>Informacja o działalności Rady Mediów Narodowych w 2019 r.</i>”</small></p> <p>Przedmiotowa ustawa nie będzie oddziaływała na dochody sektora finansów publicznych.</p>	rodzaj wydatków	kwota [tys. zł]	wynagrodzenia członków RMN wraz z pochodnymi	374,0	materiały i wyposażenie	2,4	ogłoszenia	12,5	usługi pozostałe	9,5	wynagrodzenia pracowników wraz z pochodnymi	325,8	podróże służbowe krajowe	8,4	wynagrodzenia bezosobowe	156,0	czynsz za powierzchnię biurową	207,7	łącznie	1 096,3
rodzaj wydatków	kwota [tys. zł]																				
wynagrodzenia członków RMN wraz z pochodnymi	374,0																				
materiały i wyposażenie	2,4																				
ogłoszenia	12,5																				
usługi pozostałe	9,5																				
wynagrodzenia pracowników wraz z pochodnymi	325,8																				
podróże służbowe krajowe	8,4																				
wynagrodzenia bezosobowe	156,0																				
czynsz za powierzchnię biurową	207,7																				
łącznie	1 096,3																				

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Skutki

¹ <http://www.sejm.gov.pl/RMN/Informacja%20o%20dzialalnosc%20RMN%20w%202019%20r.pdf>

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
w ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.								
Brak wpływu.								
9. Wpływ na rynek pracy.								
Brak skutków.								
10. Wpływ na pozostałe obszary.								
Brak wpływu.								
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.								
Projektowane przepisy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Nie zachodzi konieczność dokonania oceny <i>ex – post</i> ustawy.								
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).								
Brak								